

Primiciantovi Mariánovi Sabolovi

„Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo.“ (Jn 15, 16) Nedľa, 27. júna 2004, bola pre nášho rodáka, primicianta Ing. Mariána Sabola dňom jeho primičnej svätej liturgie, ktorú slávil v našom gréckokatolíckom chráme ako poďakovanie za milosť a veľký dar, Svätosť Kristovho kňazstva. Túto svätosť prijal vkladáním rúk preosvieteného vладыky Mons. ThDr. Jána Babiaka SJ dňa 20. júna 2004 v Katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa v Prešove.

Bol to veľký sviatok pre jeho blízkych, otcov duchovných, bohoslovcov a rehoľné sestry, ktorí prijali jeho pozvanie a všetkých veriach oboch drienovských farností. Trojhodinová slávnosť sa začala v dome primicianta udelením rodičovského požehnania, pokračovala v chráme svätou liturgiou za účinkovania prešovského bohosloveckého a tunajšieho chrámového speváckeho zboru a udelením novokňazských požehnaní a skončila sa príhovormi hostí a novokňaza.

Treba sa aj nám poďakovať za túto veľkú milosť a dar kňazstva, ktorý nám Pán dal, nie pre naše zásluhy, ale pre jeho veľkú milosť a milosrdenstvo. Je to ako za čias Ježiša, keď chodil po brehu Genezaretského jazera. Teraz prechádza po brehu Torysy a zastavil sa v Petrovanoch, Kendiciach, Ličartovciach, Lemešanoch aj u nás, v Drienove, a pozýva do vinice, aj do poľa, lebo „žatva je veľká, ale robotníkov málo.“ Boli sme svedkami, ako náš spolurodák Marián orie svoju prvú brázd. Prajeme mu stabilný krok, aby sa pevne držal pluha a neobzeral sa, aby sa hodil pre Božie kráľovstvo.

Nie je tomu až tak dávno, keď popri štúdiu na Technickej Univerzite v Košiciach navštevoval aj Biblickú školu tu v Drienove, kde sme spoločne skúmali sv. Písmo, hľadali Božiu

pravdu a prameň spásy – Ježiša Krista. Možno, že práve tu sa upevňovali korene jeho kňazstva. Či je tomu tak, to vie iba on a Pán.

Ako bohoslovec bol členom Modlitbového zápasu. Uvedomoval si moc modlitby, lebo „práve modlitba je priestorom, ktorý využíva Svätý Duch a potom sa dejú zázraky“, čoho sme teraz svedkami. „Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás.“

Naše farské spoločenstvo sa pred každou svätou liturgiou modlí sv. ruženec aj za kňazov a bohoslovcov. Cítíme mocnú ochranu a príhovor našej Nebeskej Matky – Kráľovnej kňazstva. Nedá mi, aby som pri tejto príležitosti nespomenul aj jeho už nebohú babku Máriu Sabolovú, ktorá sa tu v tomto chráme predmodlievala sv. ruženec niekoľko rokov. Zaiste aj na jej príhovor tu stojí ako novokňaz.

Všimol som si, ako sa s radosťou po sv. liturgii modlí modlitbu miništranta, v ktorej je prosba: „Pane žehnaj našu miništrantskú rodinu a daj, aby aspoň jeden z nás sa stal svätým kňazom.“ Pán jeho prosbu vypočul. Z celého srdca mu žičíme, aby bol aj svätým kňazom podľa srdca Ježišovho. Práve takých potrebuje tento svet v dnešných časoch. Pán chce od nás, aby sme boli svätí, lebo aj On je svätý. A čo to v praxi znamená? Je to veľmi jednoduché, robme maličkosti s veľkou láskou. A „To je svätosť, to je svätý život.“ (Matka Tereza).

S láskou a pokorou prijal Marián rozhodnutie otca biskupa. Jeho prvé zastavenie bude v Poprade. Zaiste si kladie otázku - ako to tam bude? Posilnený heslom: „Som Kristov kňaz a Ježiš je vždy so mnou.“ iste zvládne svoje úlohy.

Zaželajme mu, aby na strome jeho kňazstva nechýbalo ovocie pokoja, lásky, vytrvalosti, pokory, múdrosti a rozumu i obetavosti. Teraz je plný radosti, chce byť naozaj druhým Kristom. Nech ním zostane až do konca. My sa budeme aj naďalej za neho modliť a prosieť o ochranu Matku Máriu. „TOTUS TUUS – CELÝ TVOJ, mama Mária!“

Nech Ťa Boh Otec požehná, nech Ťa Boh Syn uzdraví, nech Ťa Svätý Duch osvieti a dá Ťi oči, ktorými by si videl, uši, ktorými by si počul a ústa, ktorými by si hlásal slovo spásy a anjela pokoja, ktorý by nad Tebou bdel a priviedol Ťa na koniec skrze Boží dar do kráľovstva.

František Havrila

Ďalšie fotografie z primícií nájdete na tejto stránke:

<http://www.drienov.host.sk/ramfoto.htm>

Kňazská vysviacka a primície o. Mgr. Ing. Mariána Sabola

Rodák z Drienova Mgr. Ing. Marián Sabol po úspešnom ukončení Gréckokatolíckej fakulty Prešovskej univerzity, prijal 20. júna v Prešovskej katedrále Sv. Jána Krstiteľa z rúk J. E. ThDr. Jána Babjaka SJ, svätosť kňazstva.

V homílii vладыka Ján svätencom pripomenul, aby nezabudli na to, že boli vyvolení. Nikto si nemôže sám dať túto milosť. Je to milosť Božia. Pozval ich k tomu, aby prijali milosť od Boha, aby mohli Boží život dávať ďalej. Desiatim novokňazom sa po prijatí presbyterátu obliekli do kňazských rúch. Biskup a celá katedrála im spievali Axios – Je hodný. Potom sa už ako kňazi zapojili do slávania prvej svätej liturgie.

Týždeň po vysviacke t. j. 27. júna o. Marián slúžil primičnú Sv. Liturgiu. Tento deň v Drienove bol plný očakávania a už od rána slnko naznačovalo, že to bude požehnaný deň.

O 10, 00 hod. kňazi s miništrantami v procesii sa vybrali do rodičovského domu nášho novokňaza. Najprv sa rodičom v mene cirkvi poďakoval miestny farár o. Peter Vansač za to, že cirkvi vychovali kňaza a potom mu rodičia udelili svoje požehnanie na cestu kňazského života. Dievčatá pojali. Mariána do uvitého venca a v sprievode s procesiou prišiel náš novokňaz do chrámu. V chráme si najprv ľahol v tvári kríža pred oltár, aby vyjadril svoju úplnú odovzdanosť Bohu. Potom si obliekol kňazské rúcha a po úvodnom privítaní rodičov, príbuzných, kňazov, začal slúžiť primičnú Sv. Liturgiu.

Po Sv. Liturgii udelil svoje novokňazské požehnanie svojim rodičom, manželke, súrodencom, manželkinej mame a švagrovcom, kňazom

rehoľným sestrám, mládeži, chorým a všetkým prítomným.

Po požehnaní sa o. Mariánovi prihovorel pán starosta Drienova Ing. Ján Štefánák. Vo svojom príhovore vyjadril radosť a vďaku, že rodák z Drienova stal sa kňazom, ktorý je ochotný ísť hlásať evanjelium. Potom sa prihovorel člen farskej rady p. František Havrila, ktorý okrem iného spomenul, že podiel na jeho kňazstve má už nebohá babka Sabolová, ktorá sa predmodlievala v chráme sv. ruženec.

Potom sa novokňazovi prihovorel o. PhDr. Gabriel Szekeley, prešovský dekan, ktorý bol v seminári spovedníkom o. Mariána. Novokňazovi sa prihovorel aj o. IclLic. Michal Onderko, bývalý správca farnosti Drienova, ktorý povedal o. Marianovi, aby Božské Srdce mu bolo zdrojom a posilou na jeho nefahkej ceste a aby sa zveril pod ochranu Panny Márie.

Nakoniec sa o. Mariánovi prihovorel o. kanonik ThDr. Jozef Korem, ktorý je vikárom na arcibiskupskom úrade v Košiciach pre ekonomické záležitosti, taktiež rodák z Drienova. Hneď v úvode spomenul, že keď mal on primície, prihovorel sa mu už nebohý o. Štíma, gréckokatolícky správca farnosti v Drienove. A tak novokňaza pozdravil aj v mene o. Jozefa Maňka, farára z Drienova, ktorý pre pastoračné povinnosti nemohol sa zúčastniť tejto milej slávnosti.

Primičná Sv. Liturgia bola ukončená pápežskou hymnou a spevom „Mnoho rokov, šťastných rokov“ pre nášho o. novokňaza Mariána Sabola.

o. ThDr. Peter Vansač, farár

Pôjdem za tebou kamkoľvek pôjdeš...

Žije v Košiciach, ale je stále náš. Aspoň o ňom väčšina z nás takto uvažuje. Výzorom nenápadný, milý, usmievavý. Má však zvláštne a zodpovedné povolanie. Už 25 rokov je v kňazskej službe. Áno, 25 rokov uplynulo od kňazskej vysviacky ThDr. Jozefa Korema, PhD., ktorý v súčasnosti pôsobí ako biskupský vikár Košickej arcidiecézy pre ekonomiku a charitu, kanonik Košickej metropolitnej kapituly a vysokoškolský učiteľ na Teologickej fakulte v Košiciach. Podarilo sa nám prekonať jeho nechut' k popularizácii vlastnej osoby a pri takej vážnej príležitosti nám odpovedal na niekoľko otázok.

1. Mnohí čitatelia Drienovského občasnika Vás poznajú, ale povedzte, prosím, v krátkosti tým ostatným niečo o Vašej životnej ceste.

Narodil som sa na sviatok Premenenia Pána, 6. augusta 1955, doma /nie v nemocnici/, pokrstný som bol vo farskom kostole sv. Šimona a Júdu v Drienove, na sviatok pápeža, sv. Pia X. 21. augusta v tom istom roku. Základnú deväťročnú školu som vychodil v Drienove, gymnázium v Prešove, teológiu som absolvoval na Bohosloveckej fakulte v Bratislave. Potom v roku 1979 po kňazskej vysviacke a primičnej svätej omši, ktorú som mal v rodnom Drienove, kde som bol obklopený modlitbou a láskou svojich rodákov, stal som sa kaplánom v Košiciach na Juhu, v Kostole Kráľovnej pokoja.

2. Ako ste prežívali začiatky Vášho kňazského účinkovania?

Začiatky boli radostné a zároveň aj ťažké. Nastúpil som do farnosti, v ktorej pre nedostatok kňazov, namiesto dvoch predtým pôsobiacich kaplánov, pôsobil som sám. Keďže pán dekan bol často preč, vybavovanie všetkých pastoračných záležitostí ostávalo na mne, čo bolo dosť náročné. Ale vnútorné naplnenie z toho, že slúžim v povolani, po ktorom som túžil, prevýšilo všetky ťažkosti.

3. Aké boli Vaše ďalšie kaplánske miesta?

Po roku a troch mesiacoch som nastúpil za kaplána do Sniny. Tá Snina mi bola už akosi súdená, lebo doteraz som tam spolu pôsobil 4-krát: dvakrát ako kaplán, raz ako farár a raz ako administrátor v novozriadenej farnosti na Sídlišku. Okrem Sniny som pôsobil ako kaplán v Michalovciach, v Bardejove a v Prešove. Celkom 6 rokov som bol kaplánom.

4. Kedy ste sa stali farárom a v ktorých farnostiach ste účinkovali?

Z kaplánskeho miesta v Prešove som v r. 1985 išiel za farára do Šarišských Draviec, v roku 1990 som bol preložený za farára do Sniny a v

roku 1996 za farára do Hanisky. Celkovo moje farárske účinkovanie trvalo 11 rokov. Na tieto pastoračné - kaplánske i farárske - roky si veľmi rád spomínam.

5. Čo Vám tak najviac utkvelo z Vašej činnosti v pamäti?

Po neľahkých kaplánskych rokoch som zažil veľmi peknú pastoračiu v mojej prvej farnosti v Šarišských Dravciach. Tu som mal veľmi dobrého predchodcu, dôstojného pána Andreja Slaninku, zhodou okolností rodáka z tej istej dediny, odkiaľ bol aj náš nebohý pán farár Dolák, takže sa mi po ňom veľmi dobre pracovalo. Tam sme mali aj veľmi pekné duchovné aktivity - s deťmi, s mládežou, zrodilo sa tam veľa nových - 16 rehoľných i 7 kňazských - povolaní. No a pracovalo sa tam dosť aj po stavebnej stránke. Za ťažkých podmienok, ešte za socializmu, sa rozšíril farský kostol, vo filiálke Krásna Lúka sa vybudoval pevný múr okolo potoka a rozšírila sa sakristia a vo filiálke Poloma sa rozšíril kostol z jednej strany.

6. Na čo si spomínate v Snine, keď ste hovorili, že Vám bola súdená?

V Šarišských Dravciach som mal zostať ešte aspoň jeden rok, ako pán arcibiskup Alojz Tkáč po revolúcii sľúbil a vyhlásil na posviacke rozšíreného farského kostola. V októbri 1990 však prišiel nečakane dekrét, ktorým som bol preložený za farára do Sniny. Aj tam bola pekná pastoračná činnosť - s deťmi, s mládežou, s dospelými - ktorá bola milá môjmu srdcu. Okrem tejto duchovnej činnosti sa veriaci zapálili aj pre stavebné aktivity. Tiež sme tam rozšírili farský kostol Povýšenia sv. Kríža, vo filiálnej obci Stakčín sme postavili nový kostol sv. Pia X. a v sninskej nemocnici sme prebudovali jednu časť na kaplinku sv. Damiána de Vesteur.

7. A Vaše posledné farárske miesto?

V roku 1996 som bol preložený za farára do Hanisky pri Košiciach. Aj keď som tam pôsobil veľmi krátko, toto miesto mi tiež prirástlo k srdcu. Tí ľudia tam boli všetci úžasne milí a prajní, že som sa tam cítil veľmi dobre. Popri pastoračii v Haniske som súčasne začal pracovať na Arcibiskupskom úrade v Košiciach, kde pracujem doteraz.

8. Aké je Vaše terajšie postavenie a v čom spočíva Vaša práca na Arcibiskupskom úrade?

Na Arcibiskupskom úrade mám na starosti charitu a ekonomiku. Nie som nejaký špecialista v ekonomike, mám však podľa kánonického práva ako biskupský vikár dohľad nad ekonomickým oddelením.

9. Aký bol Váš postup k terajšiemu postaveniu?

V r. 1997 som bol menovaný za kanonika Košickej metropolitnej kapituly a v r. 1998 za biskupského vikára. Zároveň som od roku 1997 začal vyučovať bohoslovcov i študentov diaľkového teologického štúdia na Teologickej fakulte v Košiciach, kde doteraz prednášam sviatosťnú a špeciálnu pastoračnú teológiu.

10. Byť kňazom je zvláštne poslanie. V akom veku Vám začalo byť jasné, že služba Bohu a veriacim sa stane Vaším povolaním?

Od malička som cítil také volanie. Myslím, že môžem povedať, že som vyrastal pri oltári: od mala som miništroval, chodil som na sväté omše v týždni, v nedeľu na obidve, čítal som lekcie, chodil som na všetky pobožnosti,

pomáhal som na fare, rád som chodil na púte, rád som spolupracoval s miništrantmi ... No a tak to volanie vo mne rástlo, rástlo, za podporovania a prispenia mnohých. Keď už prišla stredná škola, išiel som na gymnázium, vlastne už s tým zámerom, že chcem byť kňazom. Na gymnáziu však už začali byť aj vnútorné zápasy, čo mám robiť - ísť, či neísť kňazskou cestou, lebo som musel zvážiť, že zároveň je to rozhodnutie k slobodnému stavu, či to zvládnem - no a napokon som sa rozhodol. Za ťažkých politických okolností dal som prihlášku, hoci boli z toho mnohé nepríjemnosti, ale vo mne to už bolo rozhodnuté. Teda, keď sa pýtate, v akom veku mi bolo jasné moje kňazské smerovanie, tak by som povedal, že od malička.

11. Splnilo sa to, čo ste od kňazského postavenia očakávali?

Čo sa týka môjho kňazského poslania môžem povedať, že môj život je tým naplnený a keby som sa mal aj teraz rozhodnúť, tak by som sa rozhodol zas iba na cestu kňazstva.

12. V čom vidíte rozdiel vo Vašom farárskom a terajšom postavení?

Myslím, že každý, kto sa dáva na kňazskú dráhu, má predstavu, že bude mať faru a svojich veriacich. Aj ja som s tým počítal a môžem povedať, že som to tak aj prežíval a v miestach, kde som účinkoval ako farár - v Šarišských Dravciach, v Snine, v Haniske. Keď som potom prešiel na Arcibiskupský úrad do Košíc, ktorý sa stal mojim jediným pôsobiskom, prvé chvíle boli veľmi ťažké, lebo som už nemal svojich veriacich. Keď prišli Vianoce a mňa zadellili do toho, či oného košického kostola slúžiť svätú omšu, prišiel som tam ako „cudzí“, odslúžil som a šiel som preč. Prišla Veľká noc, to isté, prišlo obdobie 1. sv. prijímania alebo birmovky - to isté. Cítil som sa ako „pastier bez košiar“, lebo som nemal „svoje ovečky“ a zdalo sa mi, že robím „len takú úradnícku robotu“, čo ma na začiatku dosť vyrušovalo. No po rokoch som sa s tým vyrovnal. Pomáhal mi a podporoval ma v tom jeden môj spolubrat, ktorý mi viackrát zdôrazňoval, že aj toto musí niekto robiť - „teraz to robíš Ty, tak buď spokojný a rob, ako najlepšie vieš“. Tak sa aj snažím robiť, ako najlepšie viem, hoci musím povedať, že nikdy som nečakal, že raz budem pracovať na biskupskom úrade alebo že budem kanonikom alebo vikárom - to som naozaj nikdy neočakával.

13. Čo by ste odkázali tým, ktorí uvažujú o kňazskom povolaní?

Kňazov asi nikdy nebude dosť. Cítiť to aj u nás na Slovensku, že počet kňazských povolaní ubúda. Vždy sa bude treba modliť, tak ako Pán Ježiš povedal, proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu. Kňazské povolanie je Boží dar. Nikto si ho nemôže sám vynútiť, ak ho Pán Boh nevolá, ale ani nikoho neslobodno do kňazstva nútiť, lebo ten človek by sa vážne prehreshoval, tak isto, ako keby niekto odhovárал alebo bránil tomu, kto chce ísť za kňaza. Tí však, ktorí počujú Pánov hlas, nech odhodlane idú za ním! Preto sa aj tešíme, že máme teraz z Drienova bohoslovcov, i rím.-kat. v Košickom seminári, i gr.-kat. v Prešove a modlíme sa za nich.

Dokončenie na 6. strane

Májový beh Drienovom

Veru, veľa nechýbalo a museli by sme tohtoročný májový beh premenovať na júnový. Chladné počasie a májové dažde dovolili deťom súťažne si zabehať až v posledný májový piatok. Chlapci a dievčatá s číslicami na hrudiach bežali okruh uličkami v centre obce so štartom a cieľom pri obecnej úrade. Bojovali z plných síl a nevieme o nikom, kto by sa vzdal. Trocha je nám ľúto, že rodičia a blízki prejavujú o štart svojich ratolestí len minimálny záujem (česť výnimkám). Mohli by vytvoriť oveľa zaujímavejšiu atmosféru, povzbudiť svoje deti, poradovať sa z ich víťazstva. Mnohí by možno boli prekvapení, akých bojovníkov doma majú, a to sa týka chlapcov aj dievčat. A tak musí deťom stačiť obdiv niekoľkých obyvateľov bytoviek, usporiadateľov a najlepším pekné ceny, ktoré dostali – víťazi trička s logom súťaže, o ktoré sa zaslúžila mnohonásobná sponzorka Ing. Gimerská a 2. a 3. v poradí čokolády.

Výsledky vyzerajú takto:

Dievčatá 1. a 2. ročník: 1. Veronika Matejová, 2. Evka Gorejová, 3. Soňa Sabolová

Dievčatá 3. ročník: 1. Mírka Mrúžová, 2. Iveta Žigová, 3. Andrea Semančíková

Dievčatá 4. a 5. ročník: 1. Silvia Fialková, 2. Martina Sabolová, 3. Ľudka Kostelníková

Staršie dievčatá: 1. Veronika Fogarašová, 2. Lívia Valečková

Chlapci 1. ročník: 1. Marek Straka, 2. Pavol Matej, 3. Filip Jacko

Chlapci 2. ročník: 1. Michal Straka, 2. Gabriel Ovsák, 3. Ondrej Dudek

Chlapci 3. a 4. ročník: 1. Martin Kolenič, 2. Michal Bujňák, 3. Michal Ferko

Chlapci 5. a 6. ročník: 1. Róbert Fialka, 2. Tomáš Sokol, 3. Dominik Tomečko

Starší chlapci: 1. Rastó Staňo, 2. Ľubo Čarnogurský, 3. Paľo Sentandrásy

Helena Vancová

Drienovčania pozor

Po prvý raz v histórii Drienova oživa naša obec aktivitou mladých hasičiek.

Ani nie pred celým mesiacom ma oslovila Mirka Lazorová s tým, že aj naše mladé dievčatá by chceli mať svoje dievčenské hasičské družstvo. A tak sme začali. Iba necelé tri týždne trvala naša príprava na súťaž v Širokom, účasť na ktorej nám umožnil pán starosta. Cvičiť sa chodilo do Lemešian, kde nám ochotne pomáhal pán Cyril Sabol, ako aj lemešianske dievčatá a chlapci, ktorí už súťažia viacej rokov. Za nepriaznivého počasia sme 28. mája 2004 nastúpili v Širokom spolu s ďalšími družstvami. Bolo ich spolu 32, z toho polovica chlapčenských a polovica dievčenských. Dievčatá už na cvičeniach prejavili chuť a ochotu a chceli urobiť aj dobré meno našej obci. To sa im na súťaži aj podarilo. Obsadili pekné 10. miesto, k čomu im všetci blahoželáme. A tu sú ich mená: Mírka Lazorová, Miša Očenášová, Paľa Dudeková, Lucia Mižáková, Zuzana Valečková, Mírka Fogarašová, Maja Jureková, Janka Kakaščíková, Marta Čarnogurská, Lucia Chyláková a Janka Nemcová. Na súťaž ich pripravili Imrich Čarnogurský a Jozef Sabol.

Jozef Sabol

Rady zo záhrady

. Čo s machom v trávniku? Mach v trávniku vždy nasvedčuje, že tráva má v ňom nevhodné podmienky. Príčinou býva zamokrenie, nedostatočná vzdušnosť pôdy, nedostatočná výživa, kyslá alebo extrémne zásaditá pôdna reakcia, príliš nakrátko zostrihaný trávnik. V Anglicku sa proti machu používa „trávníkový piesok“ – zmes 10 dielov čistého piesku, 3 dielov síranu amónneho a 1-2 diely síranu železnatého aplikovaného ráno za rosy v dávke 100 – 170 gramov na 1 meter štvorcový.

. A čo popol v záhrade? Pomôže nám zlepšiť ťažkú ílovitú a málo kyslú pôdu. Najlepší je popol z tvrdého dreva, menej kvalitný z ihličnatého a najmenej z uhlia. Popol zmiešaný s rašelinou obľubujú stromy a kry.

. Odrezané kvety ostanú vo váze dlhšie svieže, keď ich odrežeme v popoludňajších hodinách, v horúcich dňoch až v podvečer.

. Slamienny na usušenie sa režu, keď ešte nie sú príliš rozkvitnuté, skôr polouzavreté. Aby im odštalo ich zafarbenie, zavesíme ich zväzky kvetmi dole do dobre vetranej tmavej miestnosti.

. Cibule cibulových kvetín vyberieme z pôdy až vtedy, keď im zožltla nadzemná časť.

. Po zbere jahôd z nich odstránime šľahúne – poplasy a poškodené listy. Prvé dcérske rastliny šľahúňov môžeme použiť na ďalšiu výsadbu

Z Pamätnej knihy obce Drienov

Strana 28, **Prevrat**

Pokojné dni 28 – 30. okt. 1918 zaklopaly nám všedným životom. A predca v tieto dni padly púta tisícročnej poroby nášho národa. ... V deň slobody ľudia čosi šípili, ale nevedeli čo sa deje, čo sa vlastne stalo. Do obce došli prví vojaci z fronty Andrej Gimerský, Paločko Michal a iní, ktorí oznamovali koniec vojny a utvorenie Čslov. rep. Zvesť o konci vojny vítali jedni s pocitom radosti, že sa už konečne navrátili ich príbuzní, ...

No s usedavým srdcovým plačom počúvali zvesť tí ktorých otca, manžela, alebo syna kryje čierna zem, kdesi na širokej rovine ruskej, alebo vrchovatej talianskej fronte. ... Padli za vlasť, za slobodu národa

československého a vy, ktorí budete v tejto pamätnej knihe listovať, uvedomte si, že sloboda národa československého bola drahou krvou vykúpená, krvou Vašich otcov, preto vždy ju chráňte, pracujte pre jej blaho a rozkvet, milujte ju, vážte si slobody, žíte, pracujte pre ňu, pre mier, žíte v láske bratskej, milujte sa i svojich nepriateľov dľa Pisma svätého, ...

O niekoľko dní po prevrate nastal úžasný chaos. Exponenti maďarskej vládnej moci opustili svoje miesta pred hnevom a pomstou ľudu. Vypukla sloboda. Dediny a mestá zariadovali sa dľa vôle silnejších vodcov. Prestal právny stav, bezpečnosť majetku, nefungovali ani úrady ani súdy. Drienovskí

Spoločenská kronika

Najprv gratulujeme tým, ktorí sa v najbližších troch mesiacoch dožívajú krásnych okrúhlych jubileí:

60-tich rokov sa dožívajú:

Jaroslav Javorský,	18. 07.	Mlynská 1
Viera Martincová,	15. 08.	Mlynská 11
Imrich Suchodolinský	14. 09.	Záhradná 40
Mária Kmecová	16. 09.	Osloboditeľov 54
Kristína Sokolová	21. 09.	Kvetná 32
Regina Sokolová	21. 09.	Kvetná 32

70-tich rokov sa dožívajú:

Mária Velčeková	01. 07.	Žižkova 47
Milan Hajduk	01. 08.	Záhradná 68
Mária Ivanová	14. 09.	Kvetná 35

80-tich rokov sa dožíva:

Jozef Vavrek	08. 07.	Okružná 38
--------------	---------	------------

Novonarodení Drienovčania:

16.05.	Dominika Fialková	Žižkova 88
17.05.	Šárka Hricková	Pod Dvorom 10
09.06.	Sergej Horváb	Pod Dvorom 23
14.06.	Miroslav Gábor	Pod Dvorom 23

Oprava z predošlého čísla:

16.04.	Dominika Seligová	Kvetná 16
16.04.	Vanda Seligová	Kvetná 16

Sobáše:

22.05.	Ing. Marián Sabol,	Žižkova 1
a	Mgr. Zuzana Baliková,	Tehelná 7

Navždy sme sa rozlúčili:

05.06.	Ing. Jozef Varga, 51-ročný, bytom Prešov
10.06.	počovaný na MC Drienov

12.06. Margita Cviková, 87-ročná, Mlynská 5

Miniatúrky zo života

Stalo sa nestalo v Drienove

Niekedy v čase ranného socializmu prišla do Drienova „kontrola z okresu“. Chcela vedieť, ako sa zlepšil život ľudu. Nejaký funkcionár im nadšene vykladal, že sa veru veľmi zlepšil. Napríklad jeho deti pred pár rokmi skoro nepoznali mäso, lebo boli chudobní a boli by zaňho dali neviem čo. A teraz majú mäsa toľko, že ho vôbec nechcú. „No, tak to sa mi nechce veriť, že nejaké decko nechce mäso.“ hovorí „kontrola“. „Keť neverice, pce do nas. Ja vam to ukažem.“ pozval hosťa z okresu domáci na večeru. Tak sa aj stalo. Posadali okolo stola. Otec prísny zrakom prešiel z manželky zaradom po všetkých deťoch a silným hlasom dôrazne položil otázku: „Dzeci, nechcece mäsa!!?“ Vystrašené deti pochopili, že je jedinú možnú odpoveď: „Nechceme.“ A tak bolo dokázané, že životná úroveň v Drienove sa v tej dobe ocitla na maxime.

vojaci, ktorí prišli z frontov utvorili revolučné hnutie, hlásali, že je už sloboda. Avšak tú „slobodu“ si ľudia všelijako predstavovali. V Prešove vojaci vyrabovali obchody (Rebelanti boli postrelení pri kostole asi 37-mi). Žandári maď. odišli, nebolo žiadneho poriadku. Po väčších obciach boli zriaďované občianske stráže „nemzeti orsey“ ktoré udržiavali poriadky. Juraj Juhás (teraz – 1935 - policajt v Bratislave) bol vodcom revolučného hnutia, ktorý zabránil vytržnostiam, tunajší p. statkári „Bratia Scchwarcovci“ poznajúc nebezpečie revolučného hnutia, povolajúc vojakov na poválečnú hostinu (barany, pálenka) a nebezpečie bolo zažehnano. (Pokračovanie)

A B E C E D A z d r a v i a

D ako Diabetes Mellitus = Cukrovka

Cukrovka je ochorenie v našej populácii veľmi rozšírené a pomerne známe, najmä jeho 2. typ – „starecká“ cukrovka. Okrem tejto však existujú aj ďalšie druhy – napr. typ 1 – „detská“, tehotenská, pri chorobách pankreasu, vyvolané liekmi atď. Pre diabetes je typické chronické zvýšenie hladiny cukru v krvi. Ak je cukrovka už plne rozvinutá, prejavuje sa nasledujúcimi príznakmi: chudnutie, smäd, zvýšený príjem tekutín a následne aj častejšie a hojnejšie močenie, prítomnosť cukru v moči, poškodenie ciev – najmä dolné končatiny, srdce, obličky, očná sietnica, poškodenie nervov.

V týchto riadkoch sa nebudeme venovať liečbe, tá závisí od druhu cukrovky a aktuálneho stavu pacienta a patrí do rúk odborníka – diabetológa. Len zdôrazníme, že jej dodržiavanie je veľmi, veľmi dôležité, pretože od udržania stálnej hladiny cukru v krvi závisí, ako skoro sa začnú vyvíjať komplikácie ohrozujúce nielen kvalitu života pacienta, ale aj samotný pacientov život. Budeme sa skôr venovať niektorým komplikáciám a tomu, ako im môžeme predísť.

! Najzávažnejšou je kóma – bezvedomie. Môže ho predchádzať vracanie, bolesti brucha, môžu však byť aj kŕče, psychické zmeny – pacient rozpráva zmätene, je ako omámený. To môže byť spojené buď s príliš vysokou, alebo príliš nízkou hladinou cukru v krvi. Keďže to v domácich podmienkach väčšinou nedokážeme

zistiť, prvou pomocou je v oboch prípadoch vloženie kociek cukru medzi líce a zuby pacienta, najlepšie vtedy, keď je ešte pri vedomí. Vysokú hladinu cukru to už veľmi neovplyvní (pacienta nepoškodíme) a ak je príčinou stavu nízka hladina, môžeme mu tým zachrániť život. Samozrejme, okamžite privoláme lekára.

Závažnosť chronických cievnych nervových zmien súvisí so stupňom a trvaním zvýšenej hladiny cukru.

° Postihnutie

ciev srdca sa prejavuje zvýšeným rizikom ischemickej choroby srdca až infarktu, ktorý u diabetikov môže byť nebolestivý, čo je horšie, lebo nás nič nevaruje, že srdce je závažne postihnuté.

ciev mozgu – riziko cievnej mozgovej príhody tzv. „porážky“

ciev končatín – hlavne dolných – upchávanie ciev s následným odumieraním tkanív – väčšinou začína od palcov na nohách – jediným riešením je už len amputácia ciev obličiek – môže skončiť až zlyhaním obličiek a nutnosťou dialýzy

ciev očí – končiace slepotou

° Postihnutie nervov – prejavuje sa úporným svrbením; ak sú postihnuté nervy ovládajúce močový mechúr, môžu vzniknúť poruchy močenia, časté sú aj tráviace a sexuálne ťažkosti.

° Diabetici sú ohrozovaní aj rôznymi

infekciami – močových ciest, kože atď., predovšetkým kvasinkovými – kvasinky totiž majú rady „sladké“ prostredie.

Aby sme sa čo najlepšie vyhli týmto hrôzostrašným vyhlídkam, je veľmi dôležitá prevencia: musíme sa vyhnúť faktorom, ktoré cukrovku ešte zhoršujú: fajčenie, tučnota, vysoký tlak, zvýšená hladina tukov v krvi, ... Dodržiavame diétu s obmedzením tukov a cukru, platí zákaz alkoholu.

! Diabetici musia klást dôraz na dodržiavanie hygieny. Keďže majú poškodené cievy, každá rana sa im hojí pomalšie a hrozí ťažko sa hojaca infekcia. Tomuto riziku sú najviac vystavené dolné končatiny. Preto:

° kupujeme si obuv, ktorá nás nikde netlačí a je dostatočne vzdušná

° používame výlučne bavlnené ponožky, nie syntetické

° leť na ponožkách musí byť voľný, nesmie škrtiť, ak veľmi tlačí, radšej ho prestrihnime

° pri strihaní nechtov na nohách postupujeme opatrne, každú ranku hneď ošetríme dezinfekčným prostriedkom

Na záver: Cukrovka je ochorenie, ktoré nemôžeme brať na ľahkú váhu a od pacienta vyžaduje mnohé obmedzenia. Ich dodržiavanie je však veľmi dôležité a odvráti sa nám neskorým nástupom komplikácií a tým aj dlhým obdobím relatívne plnohodnotného života.

MUDr. J. Š.

Drienovský chotár - Aký bol a aký je

Poľné cesty – z Drienova vedú poľné cesty každým smerom na jednotlivé parcely, lúky a do lesa. V čase minulom, o ktorom chcem hovoriť, v Drienove žili roľníci, maloroľníci, robotníci a nemajetní. Tí, ktorí gazdovali, mali role na jednotlivých parcelách, ktoré mali svoje pomenovania. V prvom rade poľné cesty slúžili pre kravské a konské povozy. Preto ich gazdovia všetky udržiavali v dobrom stave. Z Vyšného konca viedla poľná cesta po terajšej Tehelnej ulici cez cigánsku osadu na Volakaz. Tá cesta pokračovala až do obce Nereše. Je zakreslená aj vo vojenských mapách. (V roku 1954 som o poľnoci postupoval touto cestou od Vranova v smere do Košíc ako výsadkár.) Cesta rozdeľovala pozemky ku lesu a ku potoku. Družstevníci cestu rozorali a aký stav je dnes?

Od dediny v smere na Prešov boli ešte poľné cesty na Predne a Zadne Tistafeňre, Pálače, Šiškoběrky. Cesty Gymešova a Močarmankova. Aj Gymešova cesta končila v lese.. tam v minulosti bol aj salaš! Z Jarku viedli cesty na Predne a Zadne Kerňe. Na lúku Uhor, ktorá sa končila v Kuče. Tam je dnes chata Volakaz. Jedna – tá spodná pozdĺž Kerňového jarku a tá vyšná okolo Hrebičkových.

Z Nižného konca viedla cesta cez Hrušečku na Slády, Potokonce, Sileheď, Uboč. Pokračovala cez les do obce Mirkovce. Aj tá je zakreslená v mapách. Smerom na k Šarišským Bohdanovciam boli poľné cesty na Zapotok, Aďagaš, Vyhon, do lesa Dubiky a na Plážinu. Poľná cesta na Rovňe sa rozdelila a ťahla sa popri rieke Toryse na Lapiše. Drienovčania ešte udržiavali poľné cesty na Lemešanské, Dluhe a Kratke, za Torysu smer Ličartovce, smer Drienovská Nová Ves – Luki a Korsoseegi. Dnes najviac postrádame

poľné cesty Volakaz a Potokonce, lebo spájajú obec s lesom dnes už opäť v súkromnom vlastníctve. Máme my dnes vôbec predstavu, koľko umu, času a námahy museli vynaložiť naši predkovia aj v tejto oblasti? A my dnes len lamentujeme, postávame a čakáme. Na čo? Manna padala len raz a to len pre vyvolený židovský národ. Viac už padať nebude. Čo takú čatu, ktorá by sa mohla postarať aj tu o nápravu?

Juraj Murajda

F u t b a l i s t i p o s t ú p i l i

Po známych okolnostiach spred 4 rokov, keď sme z 5. ligy museli „prestúpiť“ do 3. triedy, to konečne prišlo. Áno, zase sme postúpili do vyššej súťaže. Od nového ročníka 2004-05 hrá mužstvo Drienova v II. A triede. Po dobre rozbehnutej jeseni prišla vynikajúca jar, keď sme získali 25 bodov a skóre 30 : 9, čím sme obsadili 1. miesto pred Kokošovcami, ktoré v jeseni viedli skupinu o 3 body pred našimi futbalistami. Je to výsledok dobrej práce celého kolektívu a v takejto hernej pohode by mal pokračovať ďalej, pretože Drienovu by sa patrilo ísť ešte vyššie. Pochvalne sa treba vyjadriť o všetkých hráčoch, ktorí odohrali súťaž bez väčšieho zakolísania. Súťaž odohralo 24 hráčov, títo získali 46 bodov a súperom strelili 60 gólov. Všetky zápasy bez striedania odohrali Gabana a Fialka, Sosa 19, Kmec a Fogaráš 18, Feňuško a Rabatin M. 16, Jurko VI. a Rojček 15, Semančík a Valčko 14, Jurek 14, Kolesár D. 12, Marko 8, Kolesár P. a Očenáš 7, Tomko a Rabatin P. 6, Pfeffer 4, Korem P. a Kišiday 3, Sabol (Koper) 2, Jurko J. 11. Zvlášť by som sa pozastavil pri Čontofalskom, ktorý odohral iba 5 zápasov a stal sa najlepším strelcom so 7 gólmi. Určite ho jeho zaváhanie, ktoré vykonal mrzí a tak isto to znášal aj celý kolektív, pretože sme hrali bez útočníkov a o góly sa podieľali 17 hráči. Nasleduje Sosa 6, Jurko VI. a Rojček 5, Rabatinovci po 4, Fogaráš, Feňuško, Kišiday, Jurko J. a Kolesár D. po 3, Valčko, Marko, Jurek, Pfeffer po 2, Fialka a Očenáš po 1. Dá sa povedať, že v kolektíve panovala dobrá nálada a chuť bojovať za farby obce Drienov a dúfame,

že ich to neopustí ani v 2. triede.

Keďže sme víťazmi skupiny, čaká nás aj súťaž o okresný pohár, ktorý sa hrá v prestávke medzi súťažami, a to 18. júla prvý zápas doma proti Vyžrebovanému súperovi. Preto je na tréneroch Kolesárovi a Očenášovi, aby udržiavali mužstvo vo forme, pretože je to zároveň dobrá príprava na nový ročník. Mužstvo by bolo dobre posilniť, pretože je to už kvalitnejšia súťaž, a to vlastnými odchovancami a snáď sa podarí aj dačo zvonku. Cieľom každého nováčika a Drienova zvlášť je súťaž udržať, lebo, ako už bolo povedané, Drienov má peknú futbalovú tradíciu, v ktorej by mladí mali pokračovať.

Keď sme pri mladých – aj náš dorast mal peknú jar, keď prehral až posledný zápas s Prešovom, keď stratil motiváciu na postup doma v zápase s Vyšnou Šebastovou po remíze 1 : 1. Vyhrali 7 zápasov, jeden remizovali a jeden prehrali. Tento kolektív hral súťažne iba 2 sezóny a veríme, že do tretice úspech príde. Dúfame, že tréneri Šarišský a Mroč tento mančaft udržia a privedú k najvyššej méte a práve z ich radov budú čerpať dospelí. Je preto na nás všetkých – hráčov, tréneroch, funkcionároch, fanúšikoch, ako aj na našom sponzorovi – obecnom úrade, aby sme v nastúpenej ceste pokračovali a obec Drienov spopularizovali v celom regióne.

Tabuľky sú na 7. strane.

Milan Bardák

Naši šachisti úspešne ukončili sezónu 2003/2004

Prečo sa vôbec ľudia šachu venujú? Hovoria, že ich to baví, spolu s priateľmi obdivujú krásu tejto hry. Lev Nikolajevič Tolstoj to vyjadril takto: „Mám šach rád, pretože núti pracovať človeka hlavou veľmi neobyčajným spôsobom.“

Drienovskí šachisti úspešne ukončili súťaže v tretej, štvrtej žiackej lige v šachu v sezóne 2003/2004.

V tretej lige najlepšie výkony podarovali: Petrigáčová Daniela, Varga Jozef, Šoták Andrej, Sosa Pavol, Csudaky Peter a Petrigáč Jaroslav. Svojim zodpovedným prístupom a úspešnými výsledkami, zaslúžili sa o dobré umiestnenie a vybojovali pre drienovský šach účasť v tretej lige aj pre nasledujúcu sezónu 2004/2005.

V štvrtej lige medzi 14 účastníkmi z Prešova, Lipan a Sabinova naši šachisti obsadili pekné štvrté miesto. Najväčšou mierou sa o tento úspech zaslúžili: Petrigáčová Daniela, Sosa Pavol, Fecko Ján, Ondrej František a Straka Jozef.

Úspešné výsledky dosiahli aj žiaci, keď v žiackej lige medzi 16 účastníkmi obsadili 5 miesto. Na okresných majstrovstvách žiakov

obsadil Gabriel Fecko 8 miesto a Očenášová Michaela sa po získaní 1 miesta stala majsterkou okresu Prešov pre rok 2004. Najväčší úspech dosiahla Petrigáčová Daniela – reprezentantka Drienova, keď si druhým miestom na majstrovstvách Slovenska vybojovala účasť na majstrovstvách sveta pre rok 2004.

Pri príležitosti udelenia titulu majster prírodných vied na Prírodovedeckej Fakulte v Košiciach gratulujeme Pavlovi Sosovi, dlhoročnej opore Drienova v šachu a prajeme mu mnoho úspechov v osobnom živote a veľa, veľa úspešných šachových partii.

Pre riešiteľov šachových úloh prinášame šachovú úlohu. Ako by ste bielymi figúrkami rýchlo zakončili partiu? Biely na ťahu.

biely: Kh2,Dd1,Vg8,a2,b2,g2,g4

čierny: Kh4,De6,Ve2,a7,b6,g7h6

Riešenie treba odovzdať p. Feckovi do 30. júla 2004. Najúspešnejší riešitelia budú v mesiaci decembri odmenení sponzorskými cenami.

Ján Fecko

Z a b a v m e s a s o b č a s n í k o m

Vtipy

Kričí sused na suseda:

„Muším sebe s tebu daco vibavic. Ta to nenormalne, co še tu robi! Včera tvojo kuri preskočeli pres plot a vydžubali mi šicku želeninu. Dobre me šľak netrafel.“

„Ta ti toto považuješ za nenormalne?“ nevinne sa pýta sused? „Nenormalne bi bolo, kebi tvoja želenina preskočela pres plot a vydžubala bi moje kuri!“

Jožovi Sedliakovi zomrela žena, lebo k nej neskoro zavolať lekára.

„Pán Sedliak, prečo ste, preboha, tak dlho čakali? Nepovedala vám manželka, že je jej zle?“

„Akoby nepovedala,“ hovorí Sedliak, „ale pomyslel som si – komu je dnes dobre?“

„Ľubko, čo tak dlho cmúľaš?“ pýta sa malý Erik kamaráta.

„No predsa ten cukrík, čo si mi dal.“

„Ako je možné, že ti vydrží tak dlho? Ja som svoj docmúľal už dávno.“

Ľubko odpovedá: „To bude asi preto, že si si ho rozbail!“

Hlavalamy? – To je hračka!

Skúste vyriešiť tieto hlavalamy a obidve správne riešenia odovzdať do 30. 8. v knižnici

pani Klapkovej. Nezapadnite k riešeniam napísať svoju adresu a dátum odovzdania. Na konci roka vylosujeme z úspešných lúštitelov jedného, ktorého odmeníme hodnotnou cenou.

Hlavalom č. 7

Za hviezdičku dosad' správne číslice tak, aby násobenie bolo správne:

$$\begin{array}{r} * 1 * \\ \times 3 * 2 \\ \hline * 3 * \\ 3 * 2 * \\ * 2 * 5 \\ \hline = 1 * 8 * 3 0 \end{array}$$

Hlavalom č. 8

ľubovoľného tvaru tak, aby súčet čísel v každej časti bol rovnaký

Riešenie úloh z minulého čísla:

Hlavalom č. 5

Číslo 10 sa dá piatimi deviatkami vyjadriť napríklad takto:

$$9 + 99/99 = 10$$

alebo takto:

$$99/9 - 9/9 = 10$$

Hlavalom č. 6:

Číselník na obrázku rozdeľte na šesť častí

Z o z á k l a d n e j š k o l y v D r i e n o v e

Naše výlety

1. 6. 2004 bol MDD, v ten deň sme sa stretli na školskom dvore o 8.00 hod. S pani učiteľkou Sabolovou sme nastúpili do autobusu, ktorý nás odviezol k Jasovskej jaskyni. V jaskyni sme videli anjelovo krídlo, Snehulienku a sedem trpaslíkov, prechádzali sme cez prekopy tunel. Potom sme navštívili ZOO, kde bolo veľa detí a pekných zvierat. V popoludňajších hodinách sme sa vrátili domov.

Anička Sokolová, 3. roč.

Na MDD sa naša trieda vybrala na výlet. Autobus nás viedol k Jasovskej jaskyni. Cestou do jaskyne sme si spievali rôzne pesničky. V jaskyni bola zima, tma a veľa netopierov. Keď sme prechádzali jaskyňou, videli sme stalagmity v tvare Snehulienky a trpaslíkov. Bolo tam ešte anjelské krídlo, ďalej srdce, o ktorom sa hovorí, že keď spadne, tak spadne celá jaskyňa. Boli tam aj kosti zvierat a lebka človeka. Z jaskyne viedla naša cesta do ZOO. Tam sme videli rôzne druhy zvierat. Po prechádzke v ZOO sme sa išli pohrať, niektorí z nás si kúpili hračky. Výlet sa vydaril, slnko nás hrialo a poobede sme sa s veselými zážitkami šťastne vrátili domov.

Mat'ko Valečko, 3. roč.

V jaskyni bolo pekne. Videli sme anjelské krídlo a netopiere. Jeden netopier tam visel. Ujo, čo nám rozprával o jaskyni, nám dovolil dotknúť sa netopiera. Potom sme išli do ZOO, kde sme videli veľa zvieratiek. Nepáčilo sa mi, ako Mišo Tomko robil zlosť Rišovi. V autobuse svietilo na mňa, Soňu a Danu slnko. Na ten deň mám veľa zážitkov a spomienok.

Deniska, 2. roč.

V tomto školskom roku sme boli v hoteli v Lipovciach, ktorý sa volal Kamenná baba. Na izbu sme museli čakať veľmi dlho. A to nám zhoršilo náladu o tomto hoteli. Neskôr sme ju dostali, bola pekná - s balkónom. Potom sme išli opekať. Špekáčky boli výborné. Večer bola diskoteka, ktorú organizovali ôsmaci, ale netrvala pre mňa dlho. Išli sme na izbu a tam sme sa rozprávali do rána do tretej. Mali sme iba päť postelí, ale na izbe sme boli desiat. Na obed sme šli do jaskyne. V nej bolo ešte lepšie, museli sme niekedy po jaskyni chodiť sami. Cestou späť v autobuse všetci spali. Celý výlet bol skvelý, ale najlepšie bolo na chate.

Fogarašová, 6. roč.

3. júna sme sa my, ôsmaci, šiestaci a siedmci, vybrali na spoločný výlet do hotela Kamenná baba. Išli sme autobusom. Keď sme dorazili, dozvedeli sme sa, že izby ešte nie sú voľné, a tak sme čakali vonku, kde sme hrali volejbal alebo boli pri koni. Moje kamarátky a ja sme dostali izbu asi tri hodiny po tom, ako sme prišli. Na izbe sme boli šiesti. Bola v nej jedna poschodová posteľ, na ktorej som spala ja a Maruška. Potom tam boli jednolôžkové posteľe, na ktorých spali Veronika, Dominika Š., Dominika D. a Dominika K. Do druhej bolo teplo, no potom začalo pršať. Nám ôsmakom to nevadilo, lebo sme dokonca po daždi u chlapcov na balkóne spievali pieseň „Vráť trochu lásku medzi nás“ od G8. Na večeru sme mali najprv pečený telciak a potom výborné buchty na pare. Večer do desiatej sme mali diskotéku. D.J. bol najprv Gabo, no nakoniec to bola Mirka. Asi o pol desiatej začala Mirka púšťať „sladkáky“. Naši chalani pozerali TV, ale jeden zostal. Bol to Gabo a skoro všetky „sladkáky“ tancoval s dievčaťom, ktorej iniciály sú S. S. Mirka okrem toho, že bola D. J., vytancovala aj všetkých šiestakov. V noci to bolo zaujímavé. Najprv pani učiteľky strážili na chodbe, ale časom išli dole. Vtedy do našej izby prišli Mirka, Lucia a Paťa, ale neskôr aj naši chlapci. Keďže Mirka už liezla na nervy chlapcom, Lucii a Dominike Š., tak oni šli do chlapčenskej izby. Takže sme spali asi tak, že ja som bola s Majou na poschodovej posteli, Paťa na troch kreslách, Veronika a Mirka na jednej posteli a dve Dominiky spali tak, ako som už spomínala. Nakoniec sa k nám „pristáhoval“ Gabo. On ale o chvíľu tiež išiel preč. Zaspali sme okolo štvrtej až pol piatej a spali sme do siedmej. Pani učiteľka nám ráno povedala, že vyzeráme ako „vyorané myši“. Na raňajky sme mali rožky s maslom a džemom. Po raňajkách sme sa zbalili a poupratovali izbu. Potom sme šli do jaskyne „Zlá diera“, my sme ju volali „Plana džura“. V jaskyni bolo dobre. Videli sme kosti jeleňa, jazierko, do ktorého spadol Rastislav Staňo a Miloš Tomko. Keď sme sa vrátili, šli sme na obed. Mali sme segedínsky guláš. Okolo piatej sme išli domov. Nikomu sa nechcelo ísť a k tomu predstava, že sme museli ísť na druhý deň do školy. Skrátka bolo super.

J. Jurková, 8. roč.

Je streda, náš výletný deň. Prvým miestom na pláne bol Budimír a jeho kaštieľ. Ale toto nám nevyšlo. Kto vedel, že bude zavreté! V botanickej záhrade v Košiciach boli

skleníky vysoké do 6 m. Zaujímavosťou bolo, že keď banánovník zarodí a dozreje plody sa pozbierajú, odumrie, z podzemných častí vyrastie nový banánovník.

Katka

V botanickej záhrade bolo skvele. Teta sprievodkyňa nás zaviedla do obrovských skleníkov, kde rástli rastliny od maličkých fialiek až po mohutné banánovníky či neuveriteľné datľové palmy. V subtropickkej časti bolo veľmi vlhko, ale príjemnejšie než v tropickej, lebo tam bolo veľmi teplo. Videli sme kaktusy, datľové palmy najrôznejších druhov, kakaovník, pomarančovník, citrónovník a mnohé iné rastliny.

Ľudka

Po odchode zo skleníkov sme vošli do krásnej záhrady s veľikánskou fontánou a jazierkom, v ktorom plávali žubrienky i veľké ryby oranžovej, bielej a žltej farby. Napokon sme navštívili ZOO. Videli sme veľa zaujímavých zvierat, krmili sme zebry a somáre, vozili sme sa na poníkoch. Veľkou atrakciou boli stánky. Počasie nám tiež vyšlo, lebo bolo pekne. Pršalo až vtedy, keď sme prišli domov.

Katka, Filip, Silvia

Vyhrali sme Rebrík

Naši tretiaci sa zapojili do výtvarnej a literárnej súťaže „Radosť v rodine“. Písali o tých najkrajších chvíľach, ktoré zažili so svojimi rodičmi a súrodencami a maľovali to, čo ich doma robí šťastnými. Okrem čestného uznania pre celý kolektív III. roč., sme získali aj celoročné predplatné časopisu Rebrík.

Mgr. Z. Sabolová

Naši žiaci poznajú a vedia

V prírodovedných súťažiach sa drienovskí žiaci už tradične nedajú zahanbiť. Dokázali, že sa vyznajú aj v liečivých rastlinách. Osem žiakov sa zapojilo do 9. ročníka korešpondenčnej súťaže Liečivé rastliny, vyhlásenou Environmentálnou poradňou Studnička a Slovenskou botanickou spoločnosťou. Konkurencia bola viac ako silná: 1058 žiakov z 200 škôl po celom Slovensku bojovalo o postup do druhého kola súťaže a šancu zúčastniť sa na celoštátnom kole. Otázky boli náročné, vyžadovali prácu s náučnou literatúrou, široký prehľad o účinkoch rastlín a možnosti ich využitia pri liečení chorôb. Súťažiacich pripravovala a usmerňovala Mgr. Plevová, ktorá môže byť naozaj spokojná. Veronika Fogarašová, Miriama Juhásová, Patrícia Fecková, Michaela Valancová, Veronika Juhásová, Mária Vansačová a Zuzana Valečková pokračujú v súťaži. Veríme, že rovnako dobre sa im bude dať aj v druhom kole. Držíme palce!

Nie drogám

V rámci aktivít Nie drogám sa šiesti žiaci našej školy zúčastnili na okresnom kole v športových súťažiach, zároveň sa zapojili do výtvarnej i literárnej časti. Naši zástupcovia, ktorých pripravovala Mgr. M. Illiášová a Mgr. K. Šmigová, postúpili do finále medzi najlepších šiest škôl okresu. Po skončení finále boli vecnou cenou a diplomom ocenení aj naši traja žiaci: za literárnu prácu M. Fogarašová, 9. roč., a S. Sokolová, 6. roč.; za výtvarnú prácu šiestak J. Šarišský.

Možno viete, možno nie

Často počujeme, hlavne teraz v lete, v období výletov, dovolení a prázdnin, že opekáme „špekáčky“ alebo „slovenskejšie“, „špekáčky“. Podobne sa s týmito tvarmi stretávame aj v textoch detí. My však nejeme a neopekáme ani „špekáčky“, ani „špekáčky“. Správna podoba tohto slova znie špekáčky, prídavné meno má tvar špekáčikový. Dobrú chuť a veľa zábavy pri prázdninovom opekaní špekáčikov.

Mgr. B. Boboková

Čas rozlúčky

Deväť rokov ubehlo, nastal čas rozlúčky s našimi deviatakmi. Nuž teda, všetko dobré, úspešný štart na stredných školách. Veríme, že na Vás budeme môcť byť hrdí. Dovidenia na našich podujatiach.

Už sme „weboví“ - už sme „svetoví“

Od 30. júna 2004 už aj našu školu nájdete v internetovom priestore. Spúšťame svoju vlastnú stránku, uvítame Vaše postrehy či nápady. Dúfame, že aj uvádzacia verzia sa Vám bude páčiť. V budúcnosti by sme radi komunikovali aj týmto spôsobom, veríme, že u Vás nájdeme svojich priaznivcov. Nájdete nás na adrese: www.zsdrienov.edu.sk

Mgr. B. Boboková

Niečo končí, niečo začína

Ideme na prázdniny a dovolenky. Máme radosť z deviatakov, ktorí úspešne zavŕšili putovanie základnou školou (a všetci boli prijatí na stredné školy). Máme radosť zo „zmaturovaných“ stredoškolákov (maturitný pozdrav od bývalého žiaka poteší). Nie menšiu radosť máme aj z promócií úspešných vysokoškolákov. Prajeme im z redakcie pevné zdravie a ďalšie úspešné napredovanie. Konečne to isté aj nám ostatným. A do „čítania“ v septembri.

Váš šéfredaktor

Vydavateľ: OcÚ Drienov, šéfredaktor: Mgr. Peter Illiáš, adresa redakcie a šéfredaktora: Osloboditeľov 64, 082 04 Drienov
Miesto vydania: OcÚ Drienov, registrované OÚ č. OÚ-14/2000, cena 3 Sk - kopirovacie práce
Redakcia: Mgr. Peter Illiáš, Ing. Helena Vancová
Grafická úprava: Mgr. Rastislav Pribula

TURNAJ MLADŠÍCH ŽIAKOV ZÁKLADNÝCH ŠKÔL

5. ročník futbalového turnaja o „Putovný pohár starostu obce Drienov“ sa tento rok uskutočnil 29. mája. Dejiskom ich športového zápasu sa stala telocvičňa Základnej školy v Drienove. Z pozvaných základných škôl pozvanie neprijala ZŠ Lemešany, a tak si zmerali svoje sily a futbalový um chlapci zo ZŠ Petrovany, ZŠ Šarišské Bohdanovce a ZŠ Drienov. Tá operatívne nasadila dve družstvá. Od prvých sekúnd sa rozpútali tvrdé boje o každú loptu. Nasadenie a bojovnosť jednotlivých hráčov dokazovali veľkú túžbu po víťazstve. Každé stretnutie malo výbornú futbalovú atmosféru, podfarbenú povzbudzovaním žiakov ZŠ Drienov. Víťazmi turnaja sa stali hráči ZŠ Šarišské Bohdanovce pred domácim „A“ tímom. Na 3. mieste skončila ZŠ Petrovany. Na nepopulárnom 4. mieste sa umiestnilo „B“ družstvo ZŠ Drienov. Najlepším hráčom turnaja bol hráč Petrovian Ľuboš Vaňo. „A“ mužstvo ZŠ Drienov pod vedením p. Očenáša tvorili títo hráči: Dávid Klapko, Marek Matej, Miloš Žemba, Lukáš Žemba, Tomáš Murajda, Jakub Tomko, Róbert Fialka, Jozef Nemec, Dávid Jurek, Jozef Šarišský. „B“ mužstvo ZŠ Drienov pod vedením Dominika Očenáša tvorili títo hráči: Martin Kolenič, Jakub Korem, Kristián Očenáš, Matúš Straka, Patrik Murajda, Michal Marcin, Jozef Valečko. Záverom ďakujem starostovi obce Drienov, p. riaditeľke ZŠ Drienov, p. Bardákovi a kultúrnej komisii pri OcÚ Drienov, ktorá podujatie zabezpečila po finančnej stránke. Výsledky jednotlivých zápasov:

Drienov „A“ – Šar. Bohdanovce 2:5, Drienov „A“ – Petrovany 3:3, Drienov „A“ – Drienov „B“ 17:2, Šarišské Bohdanovce – Petrovany 4:3, Šar. Bohdanovce – Drienov „B“ 13:0, Petrovany – Drienov „B“ 8:0.

Jaroslav Očenáš

12. ročník futbalového turnaja o „Pohár starostu obce Drienov“ v novom šate

Tohtoročný futbalový turnaj o „Pohár starostu obce Drienov“ sa uskutočnil za pekného slnečného počasia v nedeľu 20. júna. Konal sa po 12-krát na futbalovom ihrisku v Drienove. Tradičný turnaj sa niesol v novom pojatí. Organizátori pripravili pre pozvané 12-členné družstvá dve hracie plochy o rozmeroch 50x30m, s hádzanárskymi brámkami a pravidlami na malý futbal. Zúčastnené mužstvá boli nasadené do dvoch trojčlenných skupín, v ktorých sa hralo systémom každý s každým. Víťazi jednotlivých skupín hrali na záver finálový zápas o „Pohár starostu obce Drienov“. Mužstvá na ďalších miestach o konečné umiestnenie. V „A“ skupine predviedli tuhé, ale korektné súboje mužstvá Internacionálov Drienova, Internacionálov Lemešian a Polície Drienov. Víťazom skupiny bez straty bodu a veľmi dobrou hrou sa stali Internacionáli Lemešian pred Internacionálmi Drienova. Tretie miesto v skupine obsadila Polícia Drienov. V „B“ skupine proti sebe nastúpili družstvá Drobnochovateľov Drienov, Internacionálov Ličartoviec a DHZ Drienov. Víťazom tejto skupiny sa stali Drobnochovatelia Drienov pred „starými pánmi“ z Ličartoviec. Sympatický výkon podali „neprofesionálni“ futbalisti DHZ Drienov, ktorí sa umiestnili v skupine na 3. mieste. Iste by sa umiestnili lepšie, keby sa nešťastne nezranil ich hráč Janko Semančík, ktorému želáme skoré uzdravenie. V súboji o konečné 5. miesto zvíťazila Polícia Drienov nad DHZ Drienov 5:2. Zápas o 3. miesto medzi Internacionálmi Drienova a Internacionálmi Ličartoviec sa vydaril lepšie Drienovčanom, ktorí zvíťazili 5:1. Pred finálovým stretnutím bola zlosovaná tombola o atraktívne ceny. Hlavnou cenou tohtoročnej tomboly bolo živé jahňa, venované futbalovým klubom Drienov. Finálové stretnutie medzi Drobnochovateľmi Drienova a Internacionálmi Lemešian malo výbornú úroveň. Bolo vidieť, že sa vo finále stretli najlepšie družstvá tohtoročného turnaja. Po obojstranne vedenom taktickom a technickom boji sa futbalové šťastie priklonilo k družstvu Drobnochovateľov Drienov, ktorí zvíťazili 2:1. Týmto víťazstvom sa stali tohtoročnými držiteľmi „Putovného pohára starostu obce Drienov“. Poďakovanie patrí členom športovej a kultúrnej komisie, ktorí sa postarali o prípravu a hladký priebeh turnaja. Jediným mínusom zo strany usporiadateľov bolo nezaistenie dobrého počasia po záverečnom hvizde finálového stretnutia. Silná búrka a vietor zapríčinili, že sa neuskutočnilo slávnostné odovzdávanie cien a diplomov. Najlepším hráčom sa stal Stanislav Podsedlý, najlepším brankárom Stanislav Farbula – brankár Drobnochovateľov.

Záverom ďakujeme firmám a súkromným osobám, ktoré prispeli do bohatej tomboly. Firma Eldan-Vladimír Dancák, Drienov; f. Ronex – Nela Rohaľová, Lemešany; PD Drienov; f. Rotkiv – Ľubomír Kušnirík, Prešov; OcÚ Drienov; Stavebniny, Drienov – p. Čitbajová, p. Straka; MK Servis – Milan Korem, Drienov; Autodoprava – Ľubomír Uličný, Petrovany; Zemiakareň Drienov – p. Komár; Solivary Prešov; FK Drienov; Bar Korida, Drienov; f. Josama – Jozef Sabol, Drienov; p. Bardák, Drienov.

Jaroslav Očenáš

Záverečné koncerty ZUŠ

Z výkonov našich žiakov, ktorí v tomto školskom roku navštevovali ZUŠ sme sa mohli potešiť na dvoch Záverečných koncertoch 23. a 24.6. Od najjednoduchších skladieb žiakov PHV / Pripravného ročníka /, až po absolventov, sme videli a počuli pokroky a postupné zdokonaľovanie hry našich detí. Koncerty mali krásny a plynulý spád. Posledný blok prvého koncertu nám vyplnili absolventi: Lucia Dudeková, Jana Kakaščíková, Matúš Pavlík, Ján Marcin a Michaela Sopková. Po náročných komisionálnych písomných, ústnych a praktických skúškach, úspešne reprezentovali našu triedu. Na skúškach i na absolventských koncertoch v Prešove patrili medzi najlepších. Finálnou skladbou 1. absolventského koncertu v Prešove bola štvorročná skladba J. Ježka: Bugatti step, ktorú na klavíri zahrli naši žiaci M. Pavlík a M. Sopková.

Najväčším úspechom v tomto šk. roku bolo prijatie žiaka M. Pavlíka na košické konzervatórium, kde bude pokračovať v štúdiu hry na klavíri. Veľká vďaka patrí všetkým rodičom, ktorým záleží na všestrannom rozvoji a vzdelaní svojich detí.

Ďakujeme za podporu a pochopenie Obecnému úradu v Drienove i všetkým, ktorým leží na srdci vzdelanosť našej mládeže a kultúrnosť národa.

Z. Marcinová

Linka detskej dôvery – pomoc pre deti

V čase, keď učitelia na školách definitívne uzatvárajú známky na vysvedčenia, zvyknú sa médiá viac venovať tomu, ako prijímajú rodičia dieťa so zlým vysvedčením. Práve toto je čas, keď takéto deti zo strachu pred hnevom rodičov často uvažujú o úteku z domu, ba niektoré ho aj realizujú. Výnimočne si deti volia dokonca aj horšie spôsoby, ako sa vyhnúť hnevu rodičov. Zlé vysvedčenie je len jeden z „veľkých“ problémov, ktoré si najmladšia a najbezbrannejšia generácia nevie sama vyriešiť. Tam, kde zlyhá rodič, môže často pomôcť cudzí dospelý človek, hoci aj odborník sediaci na opačnom konci telefonической linky – Linky detskej dôvery.

O pôsobení Linky detskej dôvery v Košiciach sme sa porozprávali s jej vedúcou PhDr. Danou Lovašovou.

Čo je úlohou Linky detskej dôvery?

Linka poskytuje svoje služby predovšetkým deťom a mládeži vo veku 6-18 rokov, pričom cieľovou skupinou sú deti Košického a Prešovského kraja. Základnou myšlienkou pre jej vznik bolo pomôcť týraným a zneužívaným deťom. Hlavným cieľom je poskytnúť pomoc deťom ohrozeným násilím. Snažíme sa poskytnúť dieťaťu citovú oporu, informácie o tom, ako sa môže brániť proti násiliu, aké sú jeho práva, kde môže hľadať pomoc. Umožňujeme mu ventilovať svoje ťažkosti a problémy. Vieme mu sprostredkovať priamy kontakt s inými odborníkmi

(lekármi, psychológmi, sociálnymi pracovníkmi), ak s tým dieťa súhlasí. Ako funguje?

Linka je deťom k dispozícii v pracovných dňoch v čase od 13.00 do 21.00 hod. Počas jedného dňa sa na Linke vystriedajú 2 dobrovoľníci – konzultanti a jeden odborník – psychológ. V súčasnosti na Linke pracujú odborníci – psychológovia s viacročnou praxou, čo je zárukou vysokej odbornej úrovne poskytovaných služieb. Okrem nich sa pri telefóne striedajú konzultanti z radov študentov vysokých škôl, ktorí sa pripravujú na tzv. pomáhajúce profesie, t.j. budúci lekári, psychológovia, sociálni pracovníci, učitelia, pracovníci verejnej správy.

Platia deti – vaši klienti za poskytnuté služby?

Keďže naši klienti nie sú zárobkovo činní, hovory na Linku sú pre volajúcich bezplatné.

Zvyknú vám telefonovať aj deti z dedín?

Deti žijúce na dedinách majú v porovnaní s mestskými deťmi zložitejší prístup k odbornej psychologickéj starostlivosti, ktorú poskytujú poradne sídliace väčšinou vo väčších mestách. Preto je pre nich Linka jednoduchou možnosťou ako sa spojiť s odborníkom.

Telefónne číslo linky detskej dôvery: **0800117878**

Pôjdem za tebou kamkoľvek pôjdeš...

14. Myslíte si, že je dnešný človek v ohrození viac ako to bolo pred 25 rokmi? Má nekonečné možnosti poznávania a informácií.

Jednoznačne je viac v morálnom ohrození, vplyvom materializmu, voľnomyšlienkarstva, zriedkovania morálky, napr. už tým, že má prístup, a to často napriek svojej vôli, k rozličným nemravnostiam – v časopisoch, v reklamách, filmoch ..., ktoré sa doslova „valia“ na človeka a zasahujú jeho vnútro v hlbokú podstatu. My sme boli pred 25-imi rokmi od toho uchránení. Treba obdivovať ľudí, ktorí pod takým mnohostranným nemorálnym náporom dokážu žiť podľa viery, dokážu nekľamať, nekradnúť, žiť čisto v mladosti, verne v manželstvách a mnohí sa aj teraz rozhodujú pre zasvätený život.

15. Potrebuje sa v tejto dobe človek ešte opierať o Boha?

Vidím to ako určitý paradox, že v minulosti, pred 25-imi rokmi bol človek v ohrození z toho vonkajšieho, politického tlaku, lebo bola silná ateizácia, silný tlak proti veriacim a proti Cirkvi. Ľudia sa vtedy, za ťažkých okolností, chceli „pritúliť“ k Bohu: chodili potajomky inde na bohoslužby, inde na sved, ale predsa držali sa viery v Boha. Teraz, navonok nikto nebráni vyznávať svoju vieru a mnohí ľudia sa hlásia k Bohu, ale mnohí tak akoby len z módy - z módy sa vyhlasujú za veriacich, z módy sa hlásia k Bohu, keď je to pre nich výhodné, napr. keď je nejaká predvolebná kampaň. A možno toto je také veľmi silné ohrozenie, že

človek naoko akoby sa hlásil k Bohu, ale vnútorne to tak vôbec nemusí byť. Na rozdiel od minulosti, keď to navonok nemohol prejavovať, ale vnútorne mohol byť silnejšie naponený na Pána Boha.

Či sa aj dneska človek potrebuje opierať o Boha? Som presvedčený, že určite. Možno, kým má niekto ešte dobré zdravie a má nejaké dobré pozície, tak si môže myslieť, že je sebestačný. Ale keď prídu ťažkosti, tak si uvedomuje, že bez Boha sa vlastne nepohne. A Pán Boh má takú svoju pedagogiku, že On aj v ťažkosti vie k Sebe priťahovať. Takže ide o ten úprimný vzťah k Pánu Bohu aj teraz. Tie tlaky proti Bohu, proti Cirkvi, kňazom, veriacim ... sa budú stupňovať - čo sa týka materializmu, čo sa týka voľnomyšlienkarstva, čo sa týka zriedkovania morálky, to nebezpečenstvo stále bude pretrvávajúť. Ale som presvedčený, že keď človek bude mať pevné prirútenie k Bohu, vtedy bude spokojný a šťastný.

16. Zdá sa, že sa mení aj vzťah človeka k domovu. Svet sa globalizuje. Ľudia odchádzajú z rodiska za poznaním, prácou, partnerom. Lepšie podmienky im pomáhajú zabúdať na domov. Je to tak? Co pre Vás znamená domov?

Domov, to nie je iba dom, ale to je priestor a prostredie, v ktorom sa človek cíti dobre, kde cíti určité teplo, určité pochopenie, porozumenie, kde sa cíti jednoducho dobre - toto je domov.

Zabudnúť na domov – či už bol príjemnejší

alebo horší, myslím si, že sa nedá, lebo tam sú tie väzby na rodičov, na súrodencov, väzby na susedov, spolužiakov, väzby na kamarátov, priateľov ... Na to sa nedá zabudnúť a človek sa v myšlienkach k tomu prostrediu domova stále vracia.

A keď už hovoríme o globalizácii, tak ľudia si môžu kde-čo vytvoriť, ale ak nebudú vytvárať vzťahy, ktoré budú robiť ich život krásnym a krajším, tak veľa nevytvoria. A ja som takého presvedčenia, že čím krajšie vzťahy, tým je krajší život. Ak máme pekné vzťahy, tak sa radostne žije – i v rodine, i v robote, i bytovke, i vo farnosti ... – proste všade, kde byvame, kde pracujeme. Ale ak sú zlé vzťahy, tam je ťažoba, tam je tak dusno, tak ťažko. Takže čím krajšie vzťahy, tým krajší život a to je vlastne ten domov. Tak Vám všetkým prajem, aby ste mali pekné vzťahy a krásny život.

Je niekoľko povolaní, ktoré majú obrovský vplyv na množstvo ľudí, na ich život, dokážu urobiť veľa dobra. Povolanie kňaza je jedným z nich. Náš rodák, pán Jozef Korem, je vo svojom povolaní určite správny človek na správnom mieste. Zaželajme mu do ďalšej 25-ky kňazského života veľa zdravia a správnych počínov v jeho dušpastierskom povolaní. Zodpovednosť, ktorú nesie, je veľká. Želáme mu, aby ho jeho práca naplňovala a aby mal z nej radosť.

Oblastná výstava nemeckých ovčiakov

Kynologický klub Drienov 9. mája po dvoch rokoch opäť usporiadal oblastnú výstavu nemeckých ovčiakov. S finančným príspevom Obecného úradu a Korida baru v rézii výboru Kynologického klubu Drienov a riaditeľa výstavy Jozefa Nemca sa mohli na našom futbalovom ihrisku prezentovať psy z celého Slovenska. Zo 79 prihlásených jedincov v štyroch triedach, trieda dorastu, mladých, dospelých a dospelých sa prezentovalo 68.

Psov hodnotili dvaja medzinárodne uznávaní rozhodcovia v triede súk Jiří Zavadiřík a v triede psov Juraj Štaudinger. V pomerne silnej konkurencii sa v dobrom svetle predstavili aj naši

kynológovia a to v triede dospelých-psy sa umiestnil na treťom mieste Marek Polák so svojim psom Dan Vlamipeku. V triede dospelých-suky sa zúčastnil Stanislav Boldižár so sukou Agira Len-Mar a Imrich Varga so sukou Zita Len-Mar. V triede dospelých – suky v silnej konkurencii obsadil veľmi pekné štvrté miesto Jozef Nemec so sukou Yoko Avax. Prvý traja najlepších zo svojej triedy boli ocenení víťaznými pohármi. Pohár s výnimočným ocenením získal najkrajší pes a najkrajšia suka výstavy.

Tento rok počasie organizátorom prišlo, čo prispelo k vysokej úrovni celého priebehu výstavy a početnej návštevnosti. Výbor ZO verí, že táto akcia prispela k zviditeľneniu obce Drienov aj na poli kynológie.

V zastúpení ZO KK Drienov Jozef Nemec